

Sygn. akt VIII U 368/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2016 r. w Gliwicach

sprawy J. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 23 września 2015r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Renata Stańczak

Sygn. akt VIIIU 368/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.09.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. M. prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 5 lat, 7 miesięcy i 3 dni oraz 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego, a jedynie 21 lat, 5 miesięcy i 23 dni.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji sprecyzowanym w piśmie procesowym z dnia 19.04.2016r. i na rozprawie w dniu 05.05.2016r. domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych podnosząc, iż posiada ponad 19 – letni okres pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony wskazał również, iż organ rentowy nie uwzględnił mu do ogólnego stażu pracy okresu prowadzenia działalności gospodarczej w G. w latach 1992 – 1995.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, iż do pracy w warunkach szczególnych uwzględnił ubezpieczonemu następujące okresy zatrudnienia:

od dnia 07.12.1972r. do dnia 25.04.1973r. i od dnia 09.04.1975r. do dnia 25.01.1976r.

w Hucie (...), od dnia 1.09.1976r. do dnia 5.09.1976r. i od dnia 13.01.1977r. do dnia 22.01.1980r. w (...) w R. oraz od dnia 03.02.1984r. do dnia 13.06.1985r. w KWK (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony J. M. urodził się w dniu (...) Przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w tym funduszu, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W dniu 20.08.2015r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury, w rozpoznaniu którego organ rentowy w dniu 23.09.2015r. wydał decyzją zaskarżoną omówioną na wstępie.

Do ogólnego stażu pracy na dzień 01.01.1999r. w wymiarze 21 lat, 5 miesięcy i 23 dni organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu następujące okresy:

1) od dnia 01.11.1971r. do dnia 01.12.1972r. – zatrudnienie w Spółdzielni Pracy (...) w G. na stanowisku robotnika transportowego,

2) od dnia 07.12.1972r. do dnia 25.01.1976r., w tym służba wojskowa od dnia 26.04.1973r. do dnia 08.04.1975r. – zatrudnienie w Hucie (...) S.A. na stanowisku kanałowego i wytapiacza,

3) od dnia 19.03.1976r. do dnia 26.06.1976r. – zatrudnienie w Spółdzielczym Zrzeszeniu (...) na stanowisku ładowacza,

4) od dnia 01.09.1976r. do dnia 22.01.1980r. – zatrudnienie w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w R. na stanowisku mechanika napraw pojazdów samochodowych i kierowcy autobusu,

5) od dnia 07.03.1980r. do dnia 13.06.1985r. – zatrudnienie w KWK (...) Przedsiębiorstwie Państwowym, na stanowisku kierowcy i robotnika niewykwalifikowanego pod ziemią,

6) od dnia od dnia 20.06.1985r. do dnia 31.03.1992r. – zatrudnienie w PST PW

(...) Z. na stanowisku kierowcy,

7) od dnia 02.01.1996r. do dnia 22.05.1996r. – zatrudnienie w Przedsiębiorstwie Usługowo Handlowym (...) Sp. z o.o. w G. na stanowisku kierowcy,

8) od dnia 01.08.1996r. do dnia 31.10.1996r. i od dnia 28.05.1997r. do dnia 30.09.1997r. – zatrudnienie w PHU (...) W. B., M. S. w P. na stanowisku kierowcy – mechanika,

9) od dnia 15.06.1998r. do dnia 31.12.1998r. – zatrudnienie w (...) – PARK s.c. na stanowisku pracownika ogrodniczo – leśnego.

W aktach organu rentowego brak jest dokumentacji, z której wynikałoby, iż ubezpieczony na przestrzeni swojej aktywności zawodowej - do dnia 31.12.1998r., wykonywałby pracę w innych jeszcze okresach, aniżeli to uwzględnił organ rentowy.

Na rozprawie w dniu 01.08.2016r. ubezpieczony oświadczył, iż nie posiada żadnych dokumentów na okoliczność prowadzenia działalności gospodarczej, nie jest w stanie wskazać żadnych świadków, nie jest w stanie udowodnić 25 lat pracy.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego J. M. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz. 748) oraz w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.) prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych wymienionej w wykazie A stanowiącym załącznik do ww. rozporządzenia,
- nie przystąpił do OFE albo złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

W myśl § 2 w.w. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Dla uzyskania prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych koniecznym jest łączne spełnienie wszystkich wymienionych powyżej przesłanek, gdyż brak spełnienia którejkolwiek z nich uniemożliwia przyznanie prawa do świadczenia.

Okolicznością bezsporną w sprawie jest, iż ubezpieczony J. M. w dniu 15.11.2013r. ukończył wiek 60 lat, przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w tym funduszu, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa

Ubezpieczony nie spełnił jednak warunku prawa do w/w świadczenia w postaci posiadania na dzień 01.01.1999r. łącznego stażu pracy w wymiarze co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, bowiem udowodnił zaledwie 21 lat, 5 miesięcy i 23 dni takich okresów, przy czym organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu wszystkie okresy jego zatrudnienia jakie wynikały z dokumentacji akt organu rentowego. Tu należy zauważyć, iż okresy pracy podlegają zaliczeniu w wymiarze pojedynczym, a mianowicie bez znaczenia pozostaje, czy w danym okresie pracownik wykonuje pracę na kilku etatach w różnych zakładach pracy, czy też pracuje w godzinach nadliczbowych.

Ubezpieczony w toku niniejszego postępowania powołał się na fakt, iż w latach 1992 – 1995 prowadził działalność gospodarczą, a zatem okres ten winien również podlegać uwzględnieniu do ogólnego stażu pracy. Ubezpieczony nie przedłożył jednak na tę okoliczność żadnej dokumentacji. Na rozprawie w dniu 01.08.2016r. oświadczył, iż nie posiada żadnych dokumentów w tym zakresie i nie jest też w stanie wskazać żadnych świadków. Stąd Sąd okresu tego nie zaliczył.

Zaznaczyć należy, że w procesie cywilnym przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.). Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 zdanie pierwsze k.p.c.). Strona może zatem, aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swych wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa zawsze na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Z przytoczonych przepisów wynika zatem, że w procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności (faktów), które stosownie do art. 227 k.p.c. mogą być przedmiotem dowodu.

Samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą - art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c. (tak Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 28.10.2015r. III AUa 1724/14 LEX nr 1950497, por. też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29.09.2005 r., III CK 11/05, LEX nr 187030).

W sytuacji braku udowodnienia na dzień 25 –letniego stażu pracy, Sąd nie prowadził postępowania dowodowego na okoliczność posiadania przez ubezpieczonego 15 – letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych na dzień 01.01.1999r., gdyż i tak pozytywne ustalenie tej okoliczności pozostawałoby bez znaczenia dla rozpoznania sprawy, bo ubezpieczonemu nie przysługiwałoby prawo do dochodzonego świadczenia wobec braku wymaganego stażu pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd stwierdził, iż skoro ubezpieczony nie spełnił wszystkich koniecznych warunków prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, to świadczenie to mu nie przysługuje i stąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

(-) SSR del. Renata Stańczak